

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

styczeń 2012

79

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Szczecin 11.06.1987) „Oto Bóg, który jest Bogiem Przymierza, szuka od początku i poprzez pokolenia swego przybytku. Szuka przestrzeni, w której mógłby mieszkać razem z ludźmi, z nimi obcować. Pragnie bowiem być Emmanuel. Jego Imię w dziejach człowieka brzmi właśnie tak: Emmanuel, Bóg z nami”.

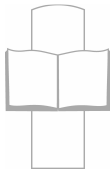
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

EMANUEL – BÓG Z NAMI

PROWADZĄCY: W kolejny wieczór pragniemy podążyć za prawdą, którą mamy rozważać w obecnym roku: Kościół jest naszym domem. Codzienne doświadczenie uczy, że potrzeba szczególnych okoliczności, by jakieś mieszkanie nazwać własnym domem. Dom to najpierw osoby, domownicy. Dla dzieci jest jasne, że dom jest tam, gdzie są rodzice. Kim jest ta osoba, bez której nie zadomowimy się w Kościele? Oczywiście, jest nią Chrystus. Chrystus: nie Bóg filozofów, ale Bóg, który stał się Emmanuel, to znaczy Bogiem z nami. Trwając jeszcze w liturgicznym okresie Bożego Narodzenia, próbujmy wejść głębiej w myśl bł. Jana Pawła II, który podczas Kongresu Eucharystycznego w 1987 roku nauczał o Emmanuelu, o Chrystusie-Eucharystii, który gromadzi i buduje swój Kościół. Niech nas umacnia wsta wiennictwo Maryi, Bożej Rodzicielki i Matki Kościoła.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają kolędę, np. *Gdy się Chrystus rodzi*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii wg św. Mateusza: „Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów. A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: Oto

Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami". (Mt 1, 18-23)

PROWADZĄCY: Chrystus narodził się jako Emanuel, Bóg z nami. Ojciec Święty na początku encykliki o Eucharystii pisze, że Kościół na różne sposoby doświadcza z radością, że Pan Jezus wciąż jest z nami. Jego obecność w Eucharystii buduje Kościół, jest jego życiem: „Kościół żyje dzięki Eucharystii” (EE 1). Jezus w Eucharystii przychodzi do każdego z nas osobiście, ale nie jest „prywatną sprawą” każdego z nas. Rozważając z Ojcem Świętym tajemnicę Chrystusa-Emmanuela, pogłębiajmy radość z przyjścia Jezusa, „naocznego Świadka” miłości Odwiecznego Ojca, który czyni nas wspólnotą Kościoła.

LEKTOR: Z przemówienia powitalnego na Błoniach (Kraków 10 czerwca 1987 – *nagranie*): „Łączy nas przeto, drodzy bracia i siostry, ta wieloraka wspólnota: wspólnota narodu i kultury, wspólnota wiary i Kościoła... Łączy nas wspólnota trwania przy tym samym Chrystusie, który powiedział: "Jestem z wami". Powiedział apostołom i wszystkim. Nam powiedział. Jego słowo było świadectwem tego Świadka Odwiecznego, jakim jest Syn współistotny Ojcu, tego Świadka naocznego. W Nim wyraziła się prawda o Bogu Przymierza, o Emmanuelu - o Bogu, który cały jest w sobie - w tajemnicy swego trójjedynego Bóstwa: Ojca, Syna i Ducha Świętego, a równocześnie pragnie być z człowiekiem: Emmanuel - Bóg z nami. [...] On, Chrystus: Eucharystia”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można zaśpiewać kolędę, np. *Dzisiaj w Betlejem*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Warszawa, 14 czerwca 1987 – *nagranie*): „Jestem z wami" - cóż bardziej niż Eucharystia stanowi potwierdzenie tych słów? Cóż bardziej od Eucharystii jest sakramentem Obecności? Znakiem "widzialnym i skutecznym" Emmanuela? Bo "Emmanuel" - to znaczy właśnie "Bóg z nami". Eucharystia - sakrament Emmanuela. Ten sakrament trwa w naszych dziejach od początku. Od tysiąca lat. I trzeba było, aby Kongres Eucharystyczny dał temu szczególny wyraz. Stał się on w ten sposób jakby istotnym "dopowiedzeniem" do naszego milenium: do tysiąclecia chrztu, które z takim przejęciem obchodziliśmy w Roku Pańskim 1966. Chrystus mówi do apostołów: "Idźcie... i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Od chrztu droga chrześcijańskiej inicjacji wiedzie wprost do Eucharystii: "Jestem z wami", jestem z każdym wśród was i z każdą jako pokarm życia wiecznego. "Jestem z wami". Tak mówi. Chrystus - Syn Boży, który z Ojcem zjednoczony jest jednością Bóstwa: współistotny Syn, zjednoczony z Ojcem w Duchu Świętym. Tak przeto w absolutnej jedności Bóstwa urzeczywistnia się odwiecznie jedność, która jest niewypowiedzianą Komunią Osób. Taki jest Bóg, który wszystko ogarnia i wszystko przenika: "W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy". Ten Bóg sam w sobie jest absolutną Pełnią Istnienia. Ten Bóg sam w sobie jest Miłością. Świat bierze swój początek z tej Pełni. Każdym wymiarem

swojej przygodności, swojej stworzonności - odnosi się do Stwórcy. Mówi o Nim. Świat bierze początek z tej Miłości. I tu rozpoczyna się pomiędzy Bogiem a światem proces, który daleko wykracza poza tajemnicę stworzenia: "Tak... Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał". Ten proces - pomiędzy Bogiem a światem - znajduje poniekąd swoje ostatnie słowo w Eucharystii. "Syn bowiem, dany światu przez Ojca, umiłował tych, którzy są na świecie, do końca ich umiłował"."

WSZYSCY: Śpiewają kolędę *Bóg się rodzi* lub *Pan z nieba i z łona Ojca przychodzi*.

PROWADZĄCY: Eucharystia, sakrament Emmanuela, sakrament Obecności, buduje Kościół. Rozważając tajemnicę Narodzenia Pana Jezusa, patrzymy na Nowonarodzonego, spowitego w pieluszki i złożonego w żłobie, gdyż „nie było miejsca w gospodzie”. Módlmy się za wszystkich, którzy czują się w Kościele obco, którym Kościół wydaje się domem zamkniętym, by przyjmując Jezusa Eucharystycznego odkrywali prawdę o Kościele.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają kolędę, np. *W żłobie leży*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Bł. Jan Paweł II był Apostołem pojednania przez swoje słowa i czyny, ale nade wszystko poprzez codzienną, żarliwą modlitwę. Na początku nowego roku zwróćmy się wraz z nim słowami modlitwy za Ojczyznę, prosząc o jedność i dobre przeżywanie wolności. Modlmy się do Boga, dla którego nie ma nic niemożliwego, a jest Emanuelem – Bogiem z nami.

LEKTOR: Z przemówienia powitalnego na Błoniach (*nagranie – cd.*): „Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam?” - pyta św. Paweł. A Bóg jest z nami. Eucharystia pozostaje nieustającym tego potwierdzeniem. Jest z nami. Jest Emmanuelem. Patrzę na Kraków. Mój Kraków, miasto mojego życia. Miasto naszych dziejów. I powtarzam słowa modlitwy, która codziennie wraca na moje wargi: "Boże, Rządco i Panie narodów, z ręki i karności Twojej racz nas nie wypuszczać" - słowa wielkiego Piotra Skargi, którego szczątki doczesne spoczywają w krakowskim kościele świętych Piotra i Pawła. I dalej: "Dziękujemy Ci za to, że ojców naszych wyprowadziłeś z rąk ciemnych, najeźdźców i nieprzyjaciół... że po latach niewoli obdarzałeś nas na nowo wolnością i pokojem". I teraz znowu - "Teraz, kiedy tyle sił potrzeba narodowi, aby zachować wolność, prosimy Cię, Boże: napełnij nas mocą Twojego Ducha. Uspokój serca, dodaj ufności w Twoją miłość... Wzbudź w narodzie chęć do cierplivej walki o zachowanie pokoju i wolności. Spraw, abyśmy co dzień stawali się zdolni własnymi rękami i społeczną solidarnością, wpatrzeni w tajemnicę Twojego Krzyża, budować naszą wspólną przyszłość. Boże, niech Duch Święty zmienia oblicze naszej ziemi i umacnia Twój

lud... Niech nam pomaga zachować Twoje królestwo w życiu osobistym i rodzinnym, w życiu narodowym, społecznym, państwowym. Chroń nas przed egoizmem indywidualnym, rodzinnym, społecznym. Nie pozwól, żeby mocniejszy gardził słabszym. Broń nas przed nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi innych przekonań. Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w człowieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia. Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczynali dzieła odnowy od wyjmowania źdźbła z oka brata. Naucz nas widzieć dobro wszędzie tam, gdzie ono jest; natchnij nas zapałem do ochraniań go, wspierania i bronięcia z odwagą. Zachowaj nas od uczestniczenia w zakłamaniu, które niszczy nasz świat. Daj odwagę życia w prawdzie. Obdarzaj nas chlebem codziennym. Błogosław naszej pracy. Boże, Rządco i Panie narodów!" Chryste, któryś nas do końca umiłował. Maryjo, Królowo Polski... Amen".

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można zaśpiewać kolędę, np. *Anioł pasterzom mówił*.

PROWADZĄCY: W serdecznej modlitwie do Ducha Świętego prosimy o pokój dla całego świata i w każdym ludzkim sercu.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, spraw, byśmy w Kościele czuli się jak we własnym domu. „Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczynali dzieła odnowy od wyjmowania źdźbła z oka brata”.
- Duchu Święty, spraw, byśmy w ludziach Kościoła widzieli naszych współdomowników. „Zachowaj nas od uczestniczenia w zakłamaniu, które niszczy nasz świat. Daj odwagę życia w prawdzie”.
- Duchu Święty, spraw, by Kościół stał się domem dla wszystkich narodów. „Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w człowieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia”.
- Duchu Święty, spraw, byśmy dostrzegali piękno Kościoła i byli z niego dumni. „Naucz nas widzieć dobro wszędzie tam, gdzie ono jest; natchnij nas zapałem do ochraniań go, wspierania i bronięcia z odwagą”.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają kolędę, np. *Cicha noc* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Podnieś rączkę, Boże Dziecię* lub *Z narodzenia Pana*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka